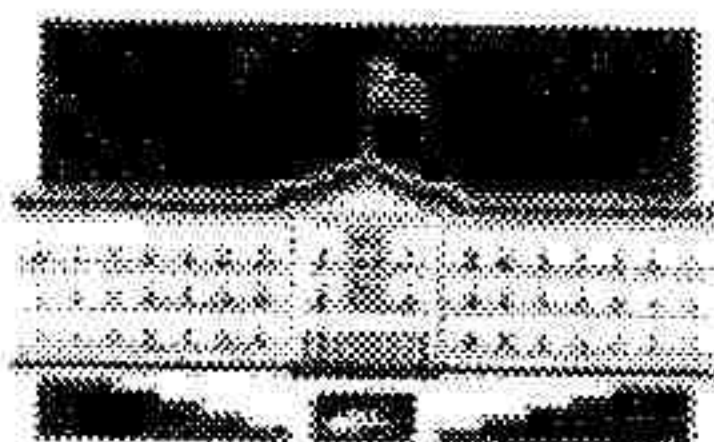

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΝΟΜΟΥ ΕΥΒΟΙΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς:

τον Υπουργό Οικονομικών, Γιάννη Στουρνάρα
τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής, Αλλαγής, Γιάννη Μανιάτη
τον Υπουργό Ανάπτυξης & Ανταγωνιστικότητας, Κωστή Χατζηδάκη

Θέμα: «Ο λιγνίτης ως μοχλός ανάπτυξης»

Υπό την πίεση του υψηλού κόστους ενέργειας και με την εν εξελίξει de facto αποβιομηχάνιση της χώρας, είναι σκόπιμο να επανεξεταστούν οι όροι παραγωγής, παροχής, χρήσης και τιμολόγησης της ηλεκτρικής ενέργειας στην ελληνική βιομηχανία.

Βάση πληροφοριών και πρόσφατων δημοσιευμάτων στα μεγαλύτερα και εγκυρότερα ελληνικά και διεθνή έντυπα σε όλη την Ευρώπη επανέρχεται η χρήση του λιγνίτη ως «φτηνού καυσίμου» παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Το ίδιο ισχύει την τελευταία δεκαετία στις μεγάλες βιομηχανικές παραγωγούς χώρες όπως η Κίνα και οι ΗΠΑ. Η δε ηλεκτρική ενέργεια στις ΗΠΑ τιμολογείται στο ήμισυ αυτής που ισχύει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σημειωτέον πως σύμφωνα με τη Διεθνή Υπηρεσία Ενέργειας, η ζήτηση λιγνίτη σε ολόκληρο τον πλανήτη αναμένεται να αυξηθεί κατά 5,4% έως το 2020.

Αναλυτικά, στη Γερμανία, ο λιγνίτης αποτελεί τη σημαντικότερη πηγή ηλεκτρικής ενέργειας αντιπροσωπεύοντας το 26% της παραγωγής ενέργειας κατά το 2013. Στη Σουηδία, η κρατική εταιρεία Vattenfall σχεδιάζει την επέκταση ενός ορυχείου της που βρίσκεται στην περιοχή Proschim. Στη Πολωνία, η οποία παράγει το 90% της ηλεκτρικής της ενέργειας από διάφορους τύπους άνθρακα, το 2013 η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από λιγνίτη στην αυξήθηκε κατά 3,7%. Στη Τσεχία, η μεγαλύτερη κρατική εταιρεία παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας CEZ παράγει το 48% της ενέργειας σε εργοστάσια που χρησιμοποιούν άνθρακα και το 2014 μόνο σε ένα ορυχείο εξόρυξης λιγνίτη, θα αυξήσει την παραγωγή κατά 6%.

Και η Αυστραλία εγκαταλείπει την «πράσινη ενέργεια» και επιστρέφει στο λιγνίτη. Στην περιοχή Queensland, η μεγαλύτερη κρατική ενεργειακή εταιρεία Stanwell, κλείνει το κυριότερο εργοστάσιο της ηλεκτρισμού από φυσικό αέριο και επιστρέφει σε παλιό της ανθρακικό εργοστάσιο της δεκαετίας 1980 το οποίο και θα επεκτείνει.

Στην Ελλάδα και σύμφωνα με έγκριτες ιστοσελίδες αλλά κυρίως με βάση τον επίσημο ιστότοπο της ΔΕΗ: «τα λιγνιτωρυχεία της ΔΕΗ στην Πτολεμαΐδα και τη Μεγαλόπολη εξασφαλίζουν το σημαντικότερο για την ελληνική οικονομία ενεργειακό καύσιμο, το λιγνίτη, στον οποίο βασίστηκε ο εξηλεκτρισμός της χώρας μας από τη στιγμή της ίδρυσης της επιχείρησης. Σήμερα, οι 8 λιγνιτικοί σταθμοί της ΔΕΗ αποτελούν το 44% της εγκατεστημένης ισχύος και παράγουν το 61% περίπου της ηλεκτρικής παραγωγής της ΔΕΗ. Η χρήση του λιγνίτη, για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, αποφέρει στην Ελλάδα τεράστια εξοικονόμηση συναλλάγματος (περίπου 1 δις. δολάρια ετησίως). Ο λιγνίτης είναι καύσιμο στρατηγικής σημασίας για τη ΔΕΗ, γιατί έχει χαμηλό κόστος εξόρυξης, σταθερή και

άμεσα ελέγξιμη τιμή και παρέχει σταθερότητα και ασφάλεια στον ανεφοδιασμό καυσίμου. Συγχρόνως, προσφέρει χιλιάδες θέσεις εργασίας στην ελληνική περιφέρεια, ιδιαίτερα σε περιοχές που εμφανίζουν μεγάλα ποσοστά ανεργίας. Ο λιγνίτης έχει συντελέσει τα μέγιστα στην αύξηση του εθνικού προϊόντος

Ο λιγνίτης βρίσκεται σε αφθονία στο υπέδαφος της Ελλάδας. Η χώρα μας κατέχει τη δεύτερη θέση σε παραγωγή λιγνίτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την έκτη θέση παγκοσμίως. Με βάση τα συνολικά αποθέματα και τον προγραμματιζόμενο ρυθμό κατανάλωσης στο μέλλον, υπολογίζεται ότι στην Ελλάδα οι υπάρχουσες ποσότητες λιγνίτη επαρκούν για τα επόμενα 45 χρόνια. Μέχρι σήμερα έχουν εξορυχθεί συνολικά 1,3 δις. τόνοι λιγνίτη ενώ τα εκμεταλλεύσιμα αποθέματα ανέρχονται σε περίπου 3,1 δις τόνους. Το 2002 εξορύχθηκαν συνολικά 70,3 εκ. τόνοι που αποτελεί ρεκόρ εξόρυξης από την ίδρυση των ορυχείων. Το 2006 εξορύχθηκαν συνολικά 62,5 εκ. τόνοι. Με τα σημερινά τεchnικο-οικονομικά δεδομένα τα κοιτάσματα που είναι κατάλληλα για ενεργειακή εκμετάλλευση, ανέρχονται σε περίπου 3,2 δις τόνους και ισοδυναμούν με 450 εκ. τόνους πετρελαίου».

Στη χώρα μας υπάρχουν εκτεταμένα λιγνιτωρυχεία στη Πτολεμαΐδα, στο Αμύνταιο, στη Φλώρινα, στη Μεγαλόπολη, στην Ελασσόνα, στη Δράμα και στο Αλιβέρι Ευβοίας.

Κατόπιν των ανωτέρω,

Ερωτάται ο κος Υπουργός

1. Η Ελλάδα στηρίζεται σε εισαγόμενους ενεργειακούς πόρους περίπου κατά 70%. Με γνώμονα την μείωση κόστους, εξετάζεται η «στροφή» στην λιγνιτική παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας; Ποια η πολιτική της κυβέρνησης και ποιο το επιχειρησιακό πλάνο της ΔΕΗ για την στήριξη των λιγνιτωρυχείων, την εκμετάλλευση των υπάρχοντων κοιτασμάτων και την εξόρυξη νέων σε περιοχές που έχουν εντοπιστεί σημαντικά αποθέματα, όπως η λιγνιτική μονάδα Μελίτη II στη Φλώρινα;
2. Επιβεβαιώνεται ότι το 2014 οι έλληνες φορολογούμενοι καλούνται να καταβάλουν 764 εκατομμύρια ευρώ για να καλυφθεί το έλλειμμα του ΕΤΜΕΑΡ; Σχεδιάζει η κυβέρνηση των περιορισμό δημιουργίας νέων ΑΠΕ και την επιστροφή σε παραδοσιακές πηγές ενέργειας, κατά τα ανωτέρω περιγραφέντα ευρωπαϊκά πρότυπα, όπως ο λιγνίτης;
3. Υπάρχει συγκριτική οικονομική μελέτη του κόστους των ΑΠΕ και της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας χρήσης λιγνίτη, με δεδομένο ότι υφίστανται ήδη τα ορυχεία, οι λιγνιτικοί ΑΗΣ, ο μηχανολογικός εξοπλισμός και κυρίως το εξειδικευμένο ανθρώπινο δυναμικό; Αν ναι, να δοθεί στην δημοσιότητα και να ενημερωθεί η Βουλή.
4. Ποιο είναι το κόστος αγοράς και εισαγωγής λιγνίτη από τη Βουλγαρία και την Τουρκία για την περίοδο 2012-2013;
5. Λόγω της πρωτοφανούς οικονομικής κρίσης, έχει λάβει χώρα διαπραγμάτευση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ώστε να επιτύχουμε εξαιρέσεις στις δεσμεύσεις που προτείνονται στην, προ διμήνου, πρόταση νέας οδηγίας για τον περιορισμό της ατμοσφαιρικής ρύπανσης από τις μεσαίου μεγέθους μονάδες καύσης, όπως τους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής, στο διάστημα 2020-2030, αλλά και στην προηγούμενη οδηγία που αφορά τα έτη 2013 - 2020;

Αθήνα, 20 Φεβρουαρίου 2014

Ο ερωτών βουλευτής

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ